

[Hans Knudsen.]

regler, som kunne siges at være både bedre end de nugældende og mere konsekvente.

Der er vel først og fremmest grund til at nævne de nye bestemmelser om nedslag i indkomsten for rentemodtagerne og for de 65-årige. En nedslagsordning har bestået i snart en halv snes år, men selvom den hvert år har fået en mindre make-up, betyder den højtærede ministers forslag i år vistnok den hidtil største udvidelse af disse nedslagsregler. Formålet med udvidelsen er klart nok. Vi har i de senere år drøftet mulighederne af at give nedslag først og fremmest også til de selvpensionister, som nok opfyldte aldersbetingelsen på de 65 år, men alligevel ikke fik nogen skattenedsættelse, fordi deres pensionsindtægt lå over det beløb, som gav ret til nedslag. Vanskeligheden ved at give lettelse til disse selvpensionister og vel også til forskellige andre opsparere, folk, der sparer op til alderdommen ved egne midler, har hidtil bestået deri, at det faktisk ikke var muligt at definere, hvad selvpensionister er — i hvert fald set i relation til skattelovgivningen — og fastslå, hvor grænsen for at få skattelettelse som selvpensionist bør ligge. Nu foreslår den højtærede minister konsekvent, at grænsen for at få nedslag udelukkende bestemmes af alder og indkomst, således at denne skattelettelse gives til alle, der er fyldt 65 år, og hvis skattepligtige indkomst ligger under henholdsvis 9 000, 10 000 og 11 000 kr. i de tre grupper af kommuner, vi inddeler i; desuden kommer også invaliderentemodtagere og enkelte andre i betragtning.

Selve nedslagsreglerne er imidlertid mere udviklede. Det er sikkert langt fra alle, der har forstået den nugældende bestemmelse om, at nedslaget i indkomsten andrager det beløb, som indkomsten ligger under den fastsatte maksimalindkomst. Der vil muligvis være endnu færre, der forstår beregningen, når nedslaget i indkomsten nu efter lovforslaget skal andrage halvdelen af det beløb, som indkomsten er lavere end

den fastsatte maksimalindkomst, dog højst det i loven angivne nedslagsbeløb, men det er naturligvis ikke det afgørende. Det afgørende er virkningen for de ældre skatteydere med forholdsvis beskedne indkomster. Her sker der det, at nedslaget i det kommende år bliver så meget større, at det i det store og hele først og fremmest dækker den stigning i aldersrenten, der har fundet sted i årets løb, således at der ikke kommer nogen skattestigning på grund af forhøjelserne.

Det helt nye er, at der nu også skal gives nedslag for 65-årige, der har en noget større indkomst end de maksimalindkomster, der hidtil har betegnet grænsen for nedslagene. Forhøjelsen af maksimalindkomsterne betyder, at der efter lovforslaget gives skattenedslag for indkomster, der ligger ca. 3 000 kr. over de nu fastsatte grænser. Jeg tror, at den højtærede ministers forslag vil vinde almindelig tilslutning; det vil afgjort også vække tilfredshed, som det forøvrigt altid har været tilfældet, når man kan vise imødekommenhed overfor de grupper af skatteydere, der har følt sig hårdest ramt — undertiden med rette.

De nye regler for beskattning af tilflyttere fra udlandet vil vel først og fremmest få betydning for de såkaldte udlandsdanskere, de danskere, der vender hjem efter at have tilbragt nogle år i udlandet, og som vil nyde deres alderdom herhjemme, som regel under mere beskedne indkomstforhold end dem, de har haft i udlandet. Den nye regel vil imidlertid også få betydning for de mennesker, der vender hjem fra forholdsvis kort tids arbejde, ikke mindst fra Sverige. Det har været følt som noget urimeligt, at man ved hjemkomsten til Danmark som regel beskattes af det foregående års indkomst i Sverige eller i det øvrige udland, selvom man dér, på grund af kildebeskattningen, allerede har været beskattet af denne indkomst.

Den nu foreslåede ændring i reglerne består deri, at man for disse tilflytteres vedkommende gennemfører den meget omtalte ordning med skat af det løbende års ind-